

Un venedor eficaç

Així es refereixen a Eduardo Zaplana des del PP de Madrid. L'últim nou executiu d'Aznar necessita com a imatge mediàtica una nova cara "liberal", capaç de manipular amb un somriure ferotge, i Zaplana, nou ministre portaveu, s'ha convertit en la persona precisa. L'allunyarà, per fi, això, del País Valencià?

Eivissa encara reuneix la fauna més pintoresca de l'estiu. Actualment, les seues discoteques acullen cada dia de la setmana una festa d'un club nocturn anglès, ja que la majoria dels estiuiejants joves són britànics. Pacha és la que té les millors festes. La del dijous 7 d'agost era Ministry of Sound, una de les més massificades, malgrat que és també una de les més cares –l'entrada val entre 45 i 50 euros, segons la categoria dels disc-jòckees de la nit.

Quan celebra una d'aquestes festes, Pacha cancel·la l'habitual llista de convidats: qui vulga entrar, ha de pagar..., si no és un supermega-VIP. Bono –el cantant d'U2–, Joaquín Cortés, Polanski, Valentino, Elle MacPherson... tot aquest tipus de gent, el tipus de gent VIP del Pacha-Eivissa. Però, segons la premsa, aquest dia s'hi van presentar tres personatges que van deixar de pedra els porters. Sense escortes, ni cotxe oficial, i vestits d'esport. "Pillaron a los porteros con el pie cambiado", contava *El Mundo*, el diari més devot del nou candidat del PP a les properes eleccions generals. Efectivament, els enganxaren així, perquè Eduardo Zaplana, Jaume Matas –president, precisament, del Govern balear– i Mariano Rajoy volien entrar a la discoteca. I ho van fer, esmunyint-se cap a la sala privada del club.

A Zaplana, a València, ja se'l coneix per la seva assiduitat a prendre copes a discoteques d'ambient luxós, com ara Boss, a la plaça de Cánovas. Però a la Pacha... A Pacha és on hi ha tot tipus d'estiuiejants espanyols, on la gent va tan col·locada que se n'ix, on hi ha una processó de paparazzi internacio-

nals... Una excursió com aquesta treu categoria a qualsevol polític que pretenga donar una imatge seriosa. Per això, no deixa de sorprendre que també hi haguera Rajoy, un home que transmet una imatge antiga, molt distant al look de liberal vividor triomfant de Zaplana o de Matas. Però potser es tracta d'això, d'afegir a la seua aurèola política revellida de tecnòcrata del "règim" un toc més modern, un toc de gestor que sap moure's en el camp de l'absència d'escrúpols i d'ideologia a la velocitat d'un tauró, i tot sense deixar de somriure en públic.

De fet, i per augmentar –fora de València, és clar, on se'l coneix molt millor– la imatge d'Eduardo Zaplana d'home "obert", el mateix diari ha publicat un article on recorda com, anys enrere, el seu sector de les joventuts d'UCD –del qual tant ell com Javier Arenas, entre altres polítics del PP, en van ser embrions– donava suport a la legalització de les drogues i a l'exèrcit professional, a la despenalització de l'avortament i a les peticions d'una moció de censura contra UCD per donar "tracte de privilegi" als colpistes del 23-F.

Tot i que els punts de vista de l'un i de l'altre han canviat molt, el candidat Rajoy, acompanyat d'un portaveu que es promociona d'una manera tan dinàmica, podria arribar a tot l'espectre dels votants de dreta, quan comence la campanya electoral per a les generals. Al dels vells burgesos i al dels constructors, als de tota la vida i als desclassats que voten el PP només per sentir-se triomfadors. O, si més no, els podria transmetre la sensació que tots hi seran representats.

Zaplana, Rajoy i Matas brinden amb la ministra de Sanitat, Ana Pastor. Tots quatre tenen una bona relació, tot i que els tres homes han aprofundit més en aquesta amistat en compartir vacances i conveniències. En la campanya estatal, Zaplana serà un dels homes decisius.

Amistat de Rajoy, protecció d'Aznar. Fa un temps no hi havia, de fet, cap notícia que l'expresident de la Generalitat Valenciana fóra amic de Rajoy. Però Jaime Matas, que és amic de Zaplana des dels anys setanta —es conegueren a València, i la dona de Matas era companya de classe de Zaplana i de la seua esposa, Rosa Barceló—, n'ha estat el lligam. Molta gent es va escandalitzar quan Rajoy —que, com a vicepresident primer, es va fer càrrec de la crisi del Prestige— no va castigar Matas, ministre de Medi Ambient. La crisi, en canvi, els va unir, i va reforçar els contactes amb Zaplana... malgrat que l'expresident de la Generalitat Valenciana havia apostat gairebé de manera pública per Rodrigo Rato com a candidat. Com ell, Rato és estimat per empresaris i especuladors, capaç d'establir pactes completament pragmàtics, i també visiblement ambiciós. Ara bé, Zaplana mai no va perdre

Zaplana controlarà RTVE, gràcies als favorables resultats que li ha procurat la manipulació d'RTVV

de vista Rajoy; encara és més, li va fer veure que, si el resultat era favorable al gallec, ell podria ajudar-lo amb el sector immobiliari i empresarial que Rato ja tenia guanyat. Aznar, finalment, ha apostat per situar en primer lloc la vella política en compte de la nova economia, i ha escollit Rajoy. Però, l'un i l'altre, en les converses decisòries que han desembocat en el nou executiu, han pensat en Zaplana.

El que és cert també és que Aznar sempre l'ha tingut en consideració. Com ha precisat en una opinió del diari *Levante* el periodista Juan R. Gil, Aznar, en temps, va intercedir per Zaplana en el cas Naseiro, i el va beneir perquè pren-

guera el poder del PP a València a Pedro Agramunt; Aznar va estar d'acord amb el salt a Madrid de Zaplana durant la legislatura; i Aznar l'ha decidit com la nova cara mediàtica del govern. Així, quan el ministre Michavila —equidistant de Zaplana— ha dit que el nom de Camps com a president de la Generalitat ha estat un nomenament del mateix Aznar, el que no deia és que era també una manera que el Govern espanyol no perdera Zaplana a Madrid.

Camps, després de les eleccions, s'ha negat, com és evident, a ser un titella teledirigit, tot i que Zaplana ha situat al gabinet de Camps gent com Alicia de Miguel, els seus ulls i oïdes privilegiats

Dalt, Zaplana, Matas i Rajoy, en una final de Roland Garros. Enmig, Rajoy dona suport a Camps, al costat de Zaplana, en plena campanya autonòmica. Baix, Rita Barberà, Zaplana i Francesc Camps, el passat 25 de maig.

de València: quan es va fer pública la candidatura de Rajoy, ella va passar immediatament als mitjans de comunicació una fotografia recent de Zaplana i Rajoy a Eivissa, per a fer-ne evident l'amistat. L'ascens de Zaplana el situa en un lloc de privilegi que transmet a Camps una advertència –Zaplana està assegut a la dreta d'Aznar i de Rajoy–, però també una esperança: que, amb les seues noves responsabilitats com a portaveu, que se sumen a les del càrrec de ministre de Treball, Zaplana no podrà estar tan pendent del que passa a València. Sobretot, perquè, segons sembla, Alicia de Miguel podria marxar a Madrid per ajudar al ministre.

Camps també coneix Aznar, i, a través de la seua secretària autonòmica, Ana Michavila –germana del ministre, que en el passat va ser assessora de Rajoy–, té les seues connexions amb el nou candidat. Però Aznar i Rajoy volen llançar un missatge d'unitat i negar un premi a Zaplana, perquè amb les tensions que hi ha entre ell i Camps haguera resultat una humiliació desestabilitzadora.

Així, tot queda tancat, i ben tancat. A banda que, durant la campanya, el PP necessitarà un home com l'expressident valencià: el seu maquiavel·lisme compensa amb la imatge pedestre de Julia García-Valdecasas i la imatge de brutal tensió que es generarà al País Basc; ha estat capaç de pactar –“comprar”–, diuen alguns– amb als sindicats; és adorat per les televisions i per les conductores dels programes de major audiència –com ara la famosa María Teresa Campos, de Tele 5–, i els escàndols d'Aguas de Valencia i del caríssim pis madrileny que es va comprar no l'han afectat. Membres destacats del PP el defineixen com “un venedor eficaç”. El “millor” en campanya per encarregar-se d'RTVE –depèn políticament del ministre portaveu–, gràcies als resultats obtinguts a Ràdio Televisió Valenciana.

Un home, en definitiva, capaç de fer tot allò necessari, per molt brut que siga. En conseqüència, un home clau.

Aznar i Rajoy volen a Zaplana per transmetre una imatge més oberta

Joan M. Oleaque